

Finantsministeriet fik han den Meddelelse, at, da det ikke kunde anses for tilstrækkelig sandsynliggjort, at den Brystsygdom, hvoraf han led, skyldtes hans militære Tjeneste i 1864, kunde han ikke anses berettiget til den ansøgte Forsørgelse. Han beder derfor nu Folkethinget om at skaffe sig en lille aarlig Pension, eftersom han sidder i meget trange Aaar, er meget svagelig og lidende og har ni uforsørgede Børn, 6 Piger og 3 Dreng, af hvilke den ældste er 19 Aar. Han er overbevist om, at hans Svaghed stammer fra Overanstrengelse under Krigen og fremsender en Attest fra Distriktslægen samt forskjellige Anbefalinger.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

89. Fra Gaardeier Søren Pedersen af Kjeldal om Forsørgelse som Invalid. (Indbragt den 14de Februar 1885 af Folkethingetsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, B. Holm).

Andrageren oplyser, at han i Slaget ved Fredericia den 6te Juli 1849 blev ramt af en Geværkugle i højre Knæ og derefter indlagt paa Lasarettet i Bogense, hvorfra han efter 8 Dages Forløb førtes til Kjøbenhavn og indlagdes paa Sølvgade's Kaserne, hvorfra han udskreves i August Maaned som nogenlunde helbredet og hjemsendtes som for Tiden kasseret. Da Muskelen i Knæet var beskadiget, fik han af Invalidesonden en maanedlig Understøttelse paa 6 Kr., indtil denne i 1856 fratoges ham, fordi han ikke fandtes berettiget til en vedvarende Understøttelse. Da hans Svaghed imidlertid idelig vendte tilbage i betydelig Grad, saa at han navnlig i daarligt Veir led Uro og Smerte og tildels ingen Kræfter havde i det saarede Lem, ansøgte han 1881 Invalidbestyrelsen og senere Finantsministeriet om at maatte blive anerkjendt som Invalid, men modtog det Svar, at det, efter Indholdet af den ved Invalidbestyrelsens lægekyndige Konsulent foretagne Undersøgelse af ham, ikke kunde erkjendes, at de Smertes og den Hindring for Bevægelsen, der nu fandtes i hans højre Knæ, stode i nogen Forbindelse med den ham i sin Tid tilføjede Skudlæsion, og at man derfor ikke var i Stand til at tilstaa ham den ansøgte Forsørgelse. Da han finder det tungt, at han paa Grund af en Læsion, paadragen i Statens Tjeneste, ikke alene skal lide Smertes, men ogsaa daglig føle Savnet af sin Arbeidsdygtighed, ansøger han Folkethinget om, at blive tilstaaet en livsvarig Understøttelse af Invalidesonden.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

90. Fra forhenbærende Underkorporal Wilhelm Hansen af Kjøbenhavn om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 19de Februar af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen).

Til forskjellig Tid have lignende Andragender foreligget Thinget, senest i Samlingen 1882—83, da et saadant henbistes til Finantsministeren (se Tillæg B. Sp. 801—892), om hvilket denne i den paafølgende Samling udtaler i Meddelelsen til Thingets Formand (se Tillæg B. Sp. 805—806), at, efterat Andragendet var blevet henvist til ham, indkom der fra den Paagjældende et Andragende direkte til Finantsministeriet, ledsaget af en ny Lægeattest og med Anmodning om Sagens Forelæggelse for Sundhedskollegiet. Dette skete, men da Kollegiet, hvis Betænkning herefter blev indhentet, havde erklæret, at hvad der var frenkomet, siden det sidst havde udtalt sig om Sagen, ikke kunde udøve nogen Indflydelse paa Afgjørelsen af Spørgsmaalet som den Paagjældendes Kvalifikation til Invalidforsørgelse, tilkjendegaves det ham, at man maatte fastholde sit tidligere Afgjort. Andrageren ansøger nu paany Folkethinget om at erholde Invalidforsørgelse og oplyser, at han ved Sjædens Overgang til MS den 29de Juni 1864 blev truffen af en Geværkugle, der gik igjennem højre Skulderblad og ind paa Brystet. Han henlaa derefter længe paa Hospitalet, og da han udskreves, erholdt han Invalidforsørgelse, der imidlertid efter ca. 2 Aars Forløb fratoges ham. Han bemærker, at han stadig lider af Dødheds- og Kuldefornemmelser samt Mæthed i den højre Arm som en Følge af Saaret, at han intet almindeligt Arbejde kan udføre og derfor har erholdt Plads